



Nieuws en tips

De wereld van: Savannah

Pleegoudervoogdij: Ja of nee?

En nog veel meer...

JUVENT

JEUGD & OPVOEDHULP
ZEELAND

Afgelopen periode hebben we in diverse regio's pleegouderbijeenkomsten georganiseerd. In totaal zijn er 38 pleegouders geweest. Naast de informatie over veranderingen die op komst zijn hebben pleegouders kunnen aangeven wat zij belangrijk vinden en wat misschien anders zou kunnen. Ik ben zelf bij drie bijeenkomsten aanwezig geweest en vond het verrijkend om de verhalen te horen van zoveel verschillende pleegouders. En dat verschillende is gelijk ook het punt wat mij het meest opviel. Wat de ene pleegouder aangeeft als iets wat vooral zo moet blijven als het is, mag van de ander morgen nog afgeschaft worden. Zoveel pleegouders zoveel meningen en behoeften dus. De boodschap die ik daar uit meeneem is dat we flexibel tegemoet moeten komen aan wensen en dat binnen de kaders en wet- en regelgeving die daarop van toepassing is. Een hele uitdaging. Ik vind het vooral belangrijk dat we hierover in gesprek blijven met elkaar. De avonden werden over het algemeen zeer positief gewaardeerd en zijn dus zeker voor herhaling vatbaar!

Andrea Klap
Manager Ambulant & Pleegzorg

P 4.5 Vanuit Juvent

- ... zoekt een pleeggezin
- Pleegzorgdag Juvent 2014
- Waar blijft het kind?

P 6.7 Regiobijeenkomsten

- Klaar voor de transitie?

P 12.13 Achtergrond

- Pleegoudervoogdij: Ja of nee?



15

Colofon

PM verschijnt vier keer per jaar en wordt gratis toegezonden aan (aspirant) pleeggezinne, begeleiders en andere betrokkenen bij pleegzorg van Juvent, Jeugd & Opvoedhulp Zeeland.

Redactie Jolanda van den Doel, Andrea Klap, Lia Koolen, Jeroen Rempt, Gieke Schuwer, Mirjam de Smet, Daphne Verhagen en Gerdien Maljaars.

E-mail: pm@juvent.nl

Concept en uitvoering www.studioRAVEN.nl

Fotografie De geportretteerde personen in deze uitgave hebben geen relatie met het onderwerp, tenzij expliciet vermeld.

Tips Heeft u tips of vragen naar aanleiding van PM? Heeft u onderwerpen die u graag aan bod ziet komen? Laat het ons weten: mail naar pm@juvent.nl

Inhoud



16

P 8.9

Sfeer proeven bij...

- “De kinderen die hier wonen, zijn stuk voor stuk diamanten!”

P 14.15

In het nieuws

- Zorgaanbieders kritisch
- Preventie is sleutel
- Kinderen en geldzaken

Juvent

Bezoekadres
Park Veldzicht 43
4336 DW Middelburg
info@juvent.nl

Postadres
Postbus 140
4330 AC Middelburg
Tel: 0118 63 55 10

Crisisteam: 06-22 93 88 89
www.juvent.nl



Jamila
belt met



Wat drijft pleeg-ouders? Wat is hun verhaal? Er is maar een manier om er achter te komen: Er naar vragen! Deze keer belt pleegzorgstagiaire Jamila met pleegmoeder Rianne.

Rianne: “Ruim 15 jaar geleden besloten Guus en ik om ons aan te melden voor pleegzorg, omdat we beide een gemis voelden. Ik heb dit vanuit huis meegekregen. Ik woonde vroeger op een boerderij waar mijn ouders verschillende kinderen in de vakanties opvingen vanuit kinderzorg en daarbij jaarlijks stagiaires begeleidde. De keuze pleegzorg hebben we bewust genomen, omdat we hiermee kinderen kunnen helpen.” Nu vijftien jaar later zijn Rianne en Guus een zoon en twee pleegdochters rijker. Rianne: “In juli ‘98 was het zo ver. Onze eerste pleegdochter werd geplaatst. We zijn acht maanden een bestandspleeggezin voor haar geweest. Daarna werd ze teruggeplaatst op een groep, waarna we nog zeven jaar een weekendpleeggezin voor haar zijn geweest. In mei ‘06 is onze tweede pleegdochter geplaatst. Zij woont nog steeds bij ons.”

Het antwoord op de vraag, waarom de plaatsing binnen het gezin succesvol is, is volgens Rianne een goede onderlinge verhouding met de biologische ouders. Rianne: “In ons pleeggezin is dat absoluut het geval. Door de goede verstandshouding met vader (moeder is overleden) kunnen we hem betrekken bij de opvoeding en de beslissingen die genomen moeten worden. Dat is fijn. Vader accepteert de situatie en waardeert enorm wat wij als pleegouders voor zijn dochter doen.” Hierdoor haalt Rianne voldoening uit haar pleegouderschap. Rianne: “Het voelt eigen, omdat ze hier al zo lang woont. We kennen haar door en door. Ze groeit op in een huiselijke sfeer en krijgt de warmte en affectie die ieder kind nodig heeft. Ook wij hebben onze ups en downs gehad met een puber in huis, maar door de juiste steun van onze pleegzorgbegeleidster hebben we genoeg handvaten om hier mee om te gaan.”

Rianne is enthousiast in haar pleegouderschap en heeft geen moment spijt dat ze aan pleegzorg is begonnen. Rianne: “Pleegzorg is iets wat moet passen binnen je leven. Je moet reëel zijn in wat je aan kunt en in wat jij van belang vindt. Je moet oppassen dat je jezelf niet voorbij loopt. Wees reëel en kijk wat jij zelf aankunt.”

Jolanda bedankt!

In een mailtje aan de redactie bracht Jolanda van den Doel ons eind september op de hoogte van het nieuws dat zij stopt met haar redactiewerk voor Juvent: "Mijn gedachten gaan al wat langer richting stoppen. Nu er een nieuwe pleegouder (Gerdien, red.) aan de redactie is toegevoegd, merk ik dat ik dit een goed moment vind om te stoppen.

Ik ga stoppen omdat ik merk dat ik het te druk krijg met mijn werk in combinatie met het redactiewerk. Daarnaast is onze gezinssamenstelling vorig jaar opnieuw veranderd en ziet het er naar uit dat dit pleegkindsje langdurig bij ons zal blijven. Zij is nog in de leeftijd dat er steeds oppas moet zijn als ik er zelf niet ben, terwijl de andere kinderen op school zitten. En dat is iets wat ik niet te vaak wil voor haar.

Dus voor mij is nu, na 8 1/2 jaar redactiewerk, het moment gekomen om te stoppen. Ik heb deze jaren met veel plezier aan het samenstellen van PM gewerkt, en heb dat voor dit nummer ook gedaan!"

Jolanda, namens de hele redactie van PM: BEDANKT!



Workshop 'Hechting in de dagelijkse praktijk'

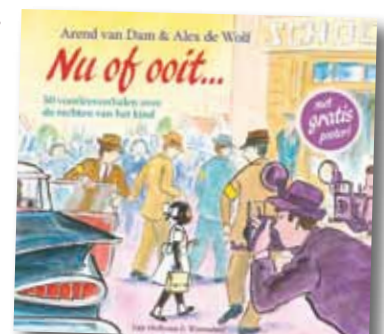
Pleegouderssupport Zeeland organiseerde op 9 november een workshop over 'hechting in de dagelijkse praktijk'. De workshop werd gegeven door Micheline Mets. Het publiek bestond uit zowel pleegouders als pleegzorgwerkers. Een workshop waarin het belang van contact maken, van ontmoeten, centraal stond als de basis voor de ontwikkeling van (pleeg)kinderen. De deelnemers zijn geïnspireerd met een diversiteit aan ideeën over hoe je door eenvoudige spelletjes de hechting met je pleegkind kan bevorderen. Mogelijk wordt er in 2014 een vervolg gerealiseerd door Pleegouder-support Zeeland. Voor het actuele cursus-aanbod kunt u kijken op hun website www.pleegouderssupportzeeland.nl.

Nu of ooit 50 voorleesverhalen over de rechten van het kind

'...ooit moet het lukken: een wereld waarin kinderen tot hun recht komen. Gewoon...omdat ze er recht op hebben.', zo schrijft de auteur in het woord vooraf. Hij wilde graag een boek schrijven over de Rechten van het Kind en heeft daarom veel gesproken met medewerkers van Unicef. Het resultaat is een prachtig boek geworden, vol verhalen over kinderen die hij tijdens zijn vele reizen heeft ontmoet. Het gaat over kinderen van nu, maar soms ook over kinderen van vroeger. De Rechten van het Kind worden op een inzichtelijke manier aan de orde gesteld in de vorm van fascinerende, confronterende en soms ontroerende verhalen, die uitnodigen tot verder lezen, nadenken en: doen!

Arend van Dam en Alex de Wolf
Van Holkema en Warendorf, 2013
ISBN 978 90 00 32075 2

Tip 1



Symposium pleegzorg 2014: 'Waar blijft het kind?'

Op 19 juni 2014 vindt voor de zesde maal het symposium pleegzorg plaats, wederom in de Reehorst in Ede. Het thema is 'Waar blijft het kind?'

Het jaar 2015 nadert snel en ook pleegzorg maakt zich op voor een nieuw wettelijk kader, de vorming van een nieuw jeugdhulpdomein en de overdracht van de verantwoordelijkheid naar de gemeenten. In de drukte van alle ontwikkelingen - regionale en landelijke lobby, het maken van begrotings- en beleidsafspraken met gemeenten – is het goed om ook concreet stil te staan bij waar het nu eigenlijk om draait: Het Kind.

Het symposium richt zich op alle betrokkenen in de pleegzorg. Reserveer deze datum alvast in de agenda. Begin maart 2014 wordt op pleegzorg.nl het programma bekendgemaakt en kan men zich aanmelden als deelnemer.

Pleegzorgdag Juvent 2014 Wie helpt mee?

In 2014 vindt de eerstvolgende Pleegzorgdag plaats. Dit lukt ons niet zonder de steun en ideeën van onze pleegouders. Wie wil meedenken of helpen bij het organiseren van een onvergetelijke dag?

Meld je aan via idenouden@juvent.nl



... zoekt een pleeggezin

Menno (juli '12) door hun persoonlijke (en relatie-) problemen konden ouders van Menno niet zelf voor hem zorgen. Daarom woont hij op dit moment bij grootouders buiten Zeeland. Komende maanden wordt onderzocht of moeder de zorg voor hem weer voldoende aan kan. Als dat niet het geval is willen we graag een pleeggezin voor hem in Zeeuws-Vlaanderen zodat hij wel dichterbij moeder (en vader!) woont en contact beter mogelijk is.

We zoeken daarom een pleeggezin voor zo kort als mogelijk (misschien is moeder op termijn wel in staat voor Menno te zorgen) en zo lang als nodig is, dat open staat voor regelmatig contact met moeder, vader en andere familieleden.

Meer informatie? Op www.juvent.nl plaatsen we elke maand drie profielen van kinderen waar we een pleeggezin voor zoeken. Reageren? Stuur dan een mailtje naar jlepoeter@juvent.nl

Verborgene regels

praktische hulp bij het leren van sociale vaardigheden

Sociale vaardigheden zijn van belang om in onze sociale wereld te kunnen (over)leven. Bij de meeste kinderen en volwassenen gaat dit vanzelf. Dankzij hun sociale intuïtie kunnen ze veel situaties goed inschatten en voelen ze de vaak verborgen of ongeschreven regels vanzelf aan. Voor mensen met bijvoorbeeld een Autistische Spectrumstoornis, ADHD of het syndroom van Gilles de la Tourette zijn deze regels niet zo vanzelfsprekend. Voor deze mensen is dit boek geschreven. Er komen verschillende technieken om de vaardigheden te leren aan bod. Er worden veel voorbeelden van regels die in diverse situaties gelden gegeven, overzichtelijk opgedeeld in categorieën (op school, vriendschappen, op reis enz.). Het expliciet bezig zijn met één zo'n regel tegelijk, kan kinderen wat sterker maken in hun sociale interacties.

Auteur: Brenda Myles e.a. Uitgeverij Pica, 2006 ISBN 9789077671009

Tip 2



Pleegouder- bijeenkomsten najaar 2013

Wat leeft er bij de pleegouders van Juvent? Maar ook: wat staat Juvent en haar pleegouders te wachten na 2015 als de zorg voor Jeugd onder de verantwoordelijkheid valt van de Zeeuwse gemeenten? Een rondgang langs de vijf regiobijeenkomsten.

Andrea Klap, manager Ambulant & Pleegzorg: "Voor mij waren de regiobijeenkomsten erg prettig om verhalen te horen van pleegouders. Het brengt beleid en praktijk weer dichter bij elkaar. Wat voor mij vooral weer bevestigd werd is dat pleegouders een enorm gedifferentieerde groep is en dat wensen, meningen en behoeften dus ook enorm uiteenlopen. Het is daarmee ook moeilijk om algemeen beleid te maken op zaken. Eén pleegouder vertelde in een gesprek dat die pleegouderplannen wel afgeschaft mogen worden omdat het onnodige bureaucratie geeft. Een andere pleegouder vond het pleegouderplan een mooi moment om eens met wat meer afstand naar de situatie te kijken en verwachtingen naar elkaar uit te spreken. Zij wilde het graag behouden. Zo zie je bij veel onderwerpen dat er heel divers over gedacht wordt, ook vaak afhankelijk van de specifieke omstandigheden van dat ene gezin. De les is dan dat we vooral zoveel mogelijk maatwerk moeten leveren. De opdracht is wel om dit binnen wettelijke kaders en regelgeving te doen, wat elkaar soms kan bijten. We moeten in contact blijven met elkaar. Dat is hét basisingrediënt om goed voor elkaar te kunnen blijven zorgen!"

Goes, 2 oktober

Joke van Dalen-Daponte: "Mijn man en ik zorgen voor onze kleinzoon van 6 jaar. Ook onze zoon van 39 woont bij ons. Hij is overigens niet de vader van de kleine Lorenzo."



Wij wilden graag wat meer weten over hoe het er voor pleegzorg uit gaat zien in de toekomst, nu de jeugdzorg overgaat naar de gemeente. We vinden het erg belangrijk dat we nog lang gebruik mogen maken van de diensten van Juvent. Zij zijn heel deskundig. Ook hopen we dat we dezelfde pleegzorgwerker mogen houden. Hij is van groot belang voor ons, maar ook voor onze kleinzoon. Zij hebben echt een band opgebouwd en het zou zonde zijn als die verloren gaat door de transitie. Daarnaast is het natuurlijk altijd leuk om andere pleegouders te ontmoeten!"



Terneuzen, 3 oktober

Lineke Sonnevijlle: "Ik woon samen met Marijke Drost. We hebben al jaren een vaste weekend / vakantieplaatsing, daarnaast fungeren we als crisispleeggezin."

Ik wilde graag meer weten over de laatste ontwikkelingen rondom Jeugdzorg en Pleegzorg. Wat gaat er veranderen op 1 januari 2015? Welke consequenties heeft dat voor de kinderen, ouders en pleegouders? Het is vooral informatie inwinnen. Verder wil ik weten of de plekken waar de kinderen

nu verblijven ook gewaarborgd kunnen blijven. Ik hoop wel dat de mensen bij de gemeente weten waar ze over praten. Er moeten straks mensen met expertise in de gemeente gaan zitten, anders gaat er veel kennis en ervaring verloren. Ik zou graag door Juvent op de hoogte worden gehouden van de ontwikkelingen.”



Middelburg, 8 oktober

Lia Verhage: “Ik ben getrouwd met Pieter, samen hebben we 3 kinderen; 2 jongens, van 14 en 12 jaar en een meisje van 9. We zijn 5 jaar crisispleeggezin en hebben nu 6 plaatsingen gehad. Op het ogenblik hebben we een meisje van 15 jaar in huis, Lakeesha.

De vraag blijft; de onduidelijkheid over hoe het er voor de pleegouders en pleeggezinnen uit gaat zien als het naar de gemeenten over gaat. Ondanks dat vond ik het een fijne avond. Zo met elkaar te praten over dit onderwerp, dat het iedereen toch wel bezig houdt en over welke gevolgen dit gaat hebben voor ons als pleeggezin. Het is fijn om met verschillende pleegouders en Juvent gedachten te delen en ideeën uit te wisselen. Niet alleen over de transitie maar ook over hoe Juvent het beter en efficiënter wil doen en graag onze mening wil horen. Een zorg blijft: Hoe verder in 2015 als pleeggezin? Er moet flink bezuinigd worden.”



Zierikzee, 29 oktober

Cathy Bolkenbaas: “Ik ben getrouwd en heb 2 kinderen uit een eerder huwelijk. Daarnaast ben ik pleegmoeder van Conan, nu 14 jaar.

Ik hoef geen uitgebreide uitleg over de veranderingen, maar word wel graag iets meer geïnformeerd over waar Juvent mee bezig is. Een nieuwsbrief met de belangrijkste onderwerpen zou ook al helpen. De nieuwe structuur met de komende veranderingen zijn nu wel wat duidelijker. De contacten met de andere pleegouders vond ik vooral heel fijn. Wat ik prettig vond aan deze avond was de uitwisseling van ervaringen binnen pleegzorg. Heel herkenbaar was bijvoorbeeld dat het moeilijk is balans te vinden tussen de eigen kinderen en het pleegkind. Als er volgende keer weer zoiets georganiseerd gaat worden, zou ik daar graag weer naar toe gaan.”

Oostburg, 5 november

Guus Picavet: “Ik ben getrouwd. We hebben een zoon van 14 jaar. Wij zijn sinds 15 jaar pleegouders en hebben 15 jaar geleden een plaatsing gehad van 9 maanden. Deze pleegdochter is uiteindelijk geplaatst op de Veerse-singel, maar zij kwam nog 6 jaar in de weekenden bij ons. Onze tweede plaatsing, weer een meisje, is nog steeds bij ons, intussen alweer 6 jaar. Ze is inmiddels 15 jaar.



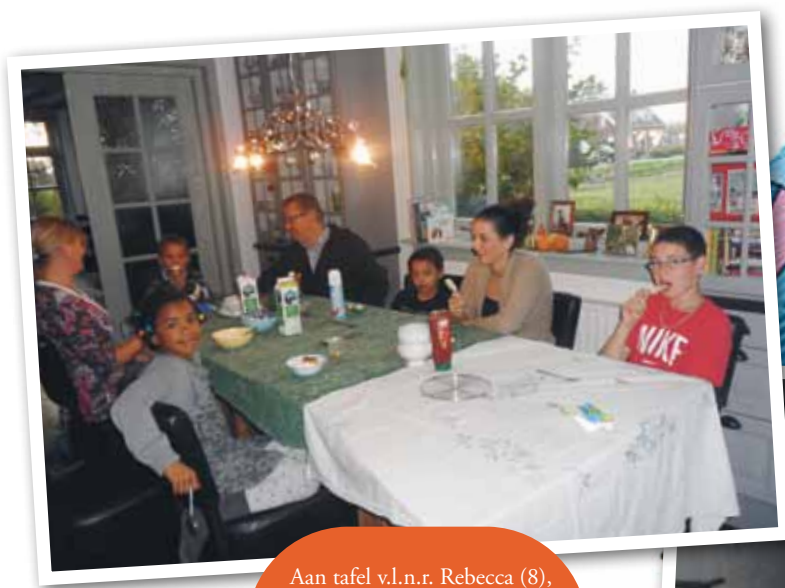
We waren blij dat er nu eens iets dichtbij werd georganiseerd, in plaats van een uur rijden van ons vandaan, dat was al genoeg reden om te komen. Verder hoopten we andere pleegouders te ontmoeten, da's altijd fijn! Specifieke vragen hadden we eigenlijk niet, maar we wilden wel meer informatie over de transitie krijgen. Je leest wel af en toe wat, maar precies volgen doe je het dan ook weer niet. We zijn in ieder geval iets wijzer geworden over de transitie en hebben aangegeven dat we 't fijn zouden vinden als er wat vaker activiteiten/bijeenkomsten dichtbij georganiseerd zouden worden.”

- “Het is prettig dat je je verhaal kwijt kunt bij de pleegzorgwerker.”
- “Bij 18 jaar zijn pleegkinderen zeker nog niet klaar. Standaard kunnen rekenen op verlengde hulpverlening zou zeer wenselijk zijn.”
- “De informatie over de voogdij-overdracht is goed.”
- “De bereikbaarheid van Juvent is goed geregeld.”
- “Er is teveel administratie en regelgeving, teveel rapportage.”
- “We worden graag goed op de hoogte gehouden over de ontwikkelingen binnen jeugdzorg.”
- Fijn om steeds dezelfde pleegzorgbegeleider te mogen houden, ook bij verschillende plaatsingen. Deze weet alles en kent het kind. Een wisseling van begeleider kan verfrissend zijn, maar zeker niet te vaak!”
- “Contact met pleegzorgbegeleider minder als het kan en meer indien nodig. Afspraken op maat!”
- “Maak ook ruimte voor begeleiding en erkenning van eigen kinderen.”
- “Is groepsbegeleiding een idee? Dat is goed voor de contacten en levert wellicht tijdsbesparing op voor de begeleider.”
- “Een grootoudergroep is heel fijn!”
- “Ervaren pleegouders zouden binnen de regio een buddy kunnen zijn voor beginnende pleegouders. Lekker laagdrempelig!”
- “Zorg er voor dat weekendpleegzorg en/of vakantieplaatsingen altijd inzetbaar zijn, het zijn goede voorwaarden om het vol te houden.”
- “Fijn dat de pleegzorgwerker er was toen het hier mis liep, óók op vrijdagmiddag 17.00 uur.”

Sfeer proeven bij: Kees en Marianne

De kinderen die hier wonen, zijn stuk voor stuk diamanten!

Pleegouders Kees en Marianne zijn pleegouders met een drive: "We vinden het een enorme uitdaging om zo'n gesloten kind in elk opzicht open te zien gaan. Je ziet in de loop van de jaren welk karakter het heeft, maar ook welke familiebanden er zijn, welke genen dit kind hebben gevormd en welke interesses er opbloeien. We zeggen het vaak tegen elkaar, zo op zondagavond bijvoorbeeld na een dagje 'gezin', dat we toch wel een super gezin hebben! De kinderen die hier wonen zijn stuk voor stuk diamanten. Ze geven minstens zoveel energie met hun zijn dan dat ze vragen met hun gedrag."



Aan tafel v.l.n.r. Rebecca (8), Marianne(42), Rene (2), Kees (44), Duc Thanh (10), Alinda (18) en Achmed (14)





Interview

Op een idyllisch gelegen landweggetje in de gemeente Borssele parkeer ik mijn auto. Twee nieuwsgierige kindergezichten kijken om het hoekje van het huis. Ik ben aangekomen bij het kleurrijke gezin van Kees en Marianne Nieuwenhuizen. Zij zijn sinds 1999 pleegouder, op dit moment van zeven kinderen uit verschillende windstreken van de wereld in de leeftijd van 2 tot 18 jaar. Terwijl ik het autoportier afsluit komt er als eerste een meisje naar me toe gelopen. Haar zwarte vlechtjes dansen rond haar donkerbruine gezicht en met een brede glimlach stelt ze zich voor: "Hoi, ik ben Rebecca." Het jongetje houdt wat meer afstand en kijkt met een erg voorzichtig lachje de kat uit de boom. Ondertussen zwaait de voordeur open en stapt Marianne naar buiten met een joviale groet: "Leuk dat je er bent! Kom binnen!"

Terwijl ik het huis binnenstap, loopt het kleine jongetje nieuwsgierig mee. In de buurt van Marianne durft hij me wel een handje te geven. Hij stelt zich voor als 'Ah-nee', dat Marianne vertaalt naar Rene. Rene is 2 jaar en kijkt me met guitige donkerbruine ogen aan. Hij heeft zwarte vegen over zijn gezicht, zijn handjes zitten onder de modder en ook zijn kleding is schoner geweest. Hij heeft zichtbaar al het een en ander ondernomen vandaag.

Multitasking

Als Marianne en ik eenmaal zitten, laat Rene zijn verlegenheid snel varen wanneer hij gul chocolaatjes uit mag delen. Hij heeft vandaag een doosje gevonden met de kerststalfiguren. Trots laat hij het zien en deponert spontaan de ezel bij mij op schoot. Marianne vertelt ondertussen honderduit. Ze blijkt een ster in multitasking. De 14-jarige Achmed steekt zijn hoofd om het hoekje van de deur en vraagt: "Kookt het water bij mini-belletjes?" Hij zorgt voor de macaroni vanavond. Rebecca van 8 jaar stapt binnen en vertelt lachend dat een klasgenootje het helemaal niet snapte vandaag op school. Ze heeft een speelkameraardje uitgenodigd die zichzelf afvroeg of Marianne een bruine moeder is. Marianne moet erom lachen en vertelt dat het wel typerend is hoe mensen uit de omgeving af en toe naar haar kijken. Op hun gezichten staan vaak de vraagtekens te lezen over het gemêleerde gezelschap. Een blonde moeder met een veelkleurige kroost, en als dan Kees ook nog op toneel verschijnt met zijn blanke huid, is de omgeving het spoor helemaal bijster.

Multiculti

Aan tafel is het niet stil. Behalve Rene laat iedereen de macaroni zich goed smaken. Er worden verhalen uitge-

wisseld over ieders belevenissen van die dag. Zodra het gespreksonderwerp 'multiculti' zich aankondigt, komen de foto's en fotoboeken op tafel, met de verhalen over hun afkomst. Met trots vertellen de kinderen wat ze weten over hun biologische familieleden. Er komt zelfs een Congolese stamboom op tafel, die eigenhandig op een McDonalds-happy-meal-verpakking is geschreven. Cees en Marianne hebben werkelijk een multicultureel pleeggezin, met wortels in Nederland, Congo, Italië, Vietnam, Zwitserland, Marokko, Polen en de Nederlandse Antillen. De kinderen hebben bedacht dat het wel leuk zou zijn wanneer er een volgend pleegkindje wordt geplaatst, dit een meisje zou zijn met een Turks uiterlijk want dat hebben ze nog niet in huis.

Familie Marine

Na het eten showt Achmed me zijn zelfgemaakte visonderlijn en vraagt me nog meer visspulletjes te komen bekijken. De 10-jarige Duc Thanh uit Vietnam doet ook mee aan de rondleiding. Vol trots laten ze me hun hut zien. Een schuurtje waarin ze alle vrijheid hebben om lekker te knutselen. Achmed vertelt dat ze wel een dag lang bezig zijn geweest om hun bank te timmeren. Duc Thanh laat me visspulletjes zien die ze hebben gevonden op het strand. Hij lijkt zich nog steeds te verbazen dat er zulke waardevolle spullen zomaar achter worden gelaten door echte vissers. Er passeert nog veel meer: een collectie vishengels, een echte zeemolen, dobbers en meer visgerei waar ik de naam niet van weet. De jongens zijn zichtbaar de koning te rijk met hun verzameling. Rene komt ook naar buiten op rubberen regenlaarsjes. Hij weet een dobber te bemachtigen, draait hem met een vislijntje rondom een boomtak en zwiert ermee heen en weer. Stellig van plan om een vis te vangen. De dobber maakt een tussenstop tegen zijn voorhoofd. Au! Rene vertrekt even een spiertje in zijn gezicht en niet veel later is er een bobbel te zien. Rebecca huppelt voorbij en wijst me op het zelfgemaakt naambordje wat op de deurpost van het hokje is gespijkerd: Familie Mrienen (spreek uit: Familie Marine). Ze legt uit dat Familie Mrienen bestaat uit Rene, Duc Thanh, Rebecca en Achmed. "Maar...", verduidelijkt Rebecca: "Eigenlijk mag iedereen hier binnen komen als ze eerst maar even aankloppen!"

Hebben jullie een bijzonder pleeggezin? Lijkt het jullie leuk om dit te vertellen aan andere PM-lezers? Stuur dan een mailtje naar: pm@juvent.nl.



Een nieuw bed, een nieuwe klok, nieuwe huisdieren, nieuwe grote mensen en nieuwe kinderen om mee in een huis te wonen. Er verandert veel in de wereld van een pleegkind. In deze rubriek laten pleegkinderen ons hun wereld zien met foto's die zij zelf hebben gemaakt. Wil je ook met je foto's in PM? Stuur dan een e-mail naar pm@juvent.nl

Kijk deze keer mee in de wereld van Savannah. Zij is 12 jaar oud en woont in een pleeggezin in Goes.



De wereld van

Savanah

Ik ben Savanah, ik ben 12 jaar (net geworden) en ik woon in Goes. Ik woon bij mijn pleegouders vanaf dat ik 6 maanden was. Mijn broer Robin woonde hier ook al. Ik heb ook nog een oudere pleegbroer Giovanni. We doen graag samen computerspelletjes. M'n geboorte-ouders komen regelmatig op bezoek. Ik vind het leuk om dan samen een spelletje te doen of iets te knutselen. Ik zit in groep 8, en mijn lievelingsvak is spelling. Omdat ik er goed in ben, mag ik er extra werk voor doen op de computer. Ik heb veel hobby's: paardrijden, lezen, blokfluiten en computeren. En ook vind ik het leuk om samen met m'n vriendin mode te ontwerpen, en dan lakken we gelijk onze nagels!

Voor m'n verjaardagsfeestje heb ik met mijn vriendinnen een paardrijd-party gedaan op de manege, dat was gaaf. We hebben de paarden verzorgd, paard gereden en ook nog spelletjes gedaan met de paarden erbij. We hebben veel lol gehad. Ik vind het leuk dat we 2 honden hebben: Floris en Hunter. Hunter is nog maar 1 jaar. Het was erg leuk toen hij nog maar een puppy was. Ik kon hem van alles leren. En ik ga graag een eind met de hond lopen als ik uit school kom. We gaan elk jaar naar Zonnevylle (vakantiehuis te Zoutelande red.); we gaan dan naar het strand om lekker uit te waaien en een beetje te klieren met mijn broers.



Pleegoudervoogdij, ja of

Bureau Jeugdzorg organiseert steeds vaker perspectiefbijeenkomsten om uit te zoeken bij wie het gezag over een kind het best kan liggen. Regelmatig wordt de vraag aan pleegouders gesteld of zij de voogdij over hun pleegkind op zich willen nemen. PM mocht aan tafel zitten tijdens de perspectiefbijeenkomst van Anna.

Tijdens de perspectiefbijeenkomst van Anna zitten de voogd (BJZ), pleegzorgbegeleider (Juvent), biologische moeder en pleegouders met elkaar aan tafel. Pleegvader: "De samenwerking met de biologische moeder en vader is goed. Anna ontwikkelt zich naar vermogen, heeft het naar haar zin en weet dat ze, ook na haar achttiende verjaardag, bij ons mag blijven wonen."

De onderwerpen van een perspectiefbijeenkomst staan altijd vast, de uitkomst niet. Op de agenda voor de perspectiefbijeenkomst van Anna staan: Veiligheid; Ontwikkeling; Gezin, Opvoeding en Verzorging; Gezin van herkomst; Hulpverlening; Financiën en Vermogensbeheer; Gezag en Omgang. Vooral in wat moeilijkere familiesamenstellingen of samenwerkingsverbanden is het aan de gespreksleider om dit in goede banen te leiden. Het kan ook zijn dat er meerdere gesprekken nodig zijn om uiteindelijk tot een plan te komen. Omdat Anna een wat ouder pleegkind is, hebben de pleegouders tevoren het perspectief voor de komende jaren met haar doorgenomen. Anna blijkt een goed beeld te hebben van de eigen mogelijkheden en is goed in staat te omschrijven welke hulp ze nog nodig denkt te hebben. Haar pleegouders hebben dit tijdens de bijeenkomst voor haar verwoord. Het blijkt overeen te komen met wat de hulpverleners voor ogen hadden.

Het is belangrijk dat beide pleegouders voorafgaand aan de perspectiefbijeenkomst goed op de hoogte zijn van de voors en tegens van een eventueel voogdijoverdracht. Zowel praktische, financiële als ethische argumenten kunnen hierbij een rol spelen.

Het laatste onderwerp (gezag) heeft de pleegzorgbegeleider van Juvent dan ook al in een eerder stadium uitvoerig met de pleegouders van Anna besproken. De pleegouders komen daardoor met een heel duidelijk beargumenteerd standpunt waarom zij het gezag niet op zich willen nemen. BJZ werpt op dat zij er wel naar streeft het gezag zo veel mogelijk

daar te willen leggen, waar het kind wordt opgevoed (de pleegouders). De mening van de pleegouders staat echter vast en wordt geaccepteerd.

Je kunt de perspectiefbijeenkomsten zien als een open discussie waarbij je van mening mag verschillen en waarbij je ernaar toe werkt om samen duidelijk te krijgen wat er goed gaat, waar de zorgen liggen en wat er vervolgens moet gebeuren. Alle bevindingen worden door BJZ gebundeld in een plan. Met alle aanwezigen is afgesproken dat de voogd het plan bespreekt met Anna en dat zij in de toekomst wellicht (gedeeltelijk) aanschuift bij de besprekingen.

PM vroeg aan verschillende pleeggezinnen hoe zij tot hun beslissing zijn gekomen. Hun afwegingen om wel of geen voogd te worden, zijn heel divers en persoonlijk.

nee

Dirk (Pleegvader): "De problematiek van de kinderen is te groot en te grillig. Er zijn veel contacten met verschillende hulpverleners, met de ouders is het contact wisselend. Er is veel strijd tussen beide ouders, daar willen we niet 'tussen zitten', dat laten we liever aan BJZ over."

ja

Wim (Pleegopa): "We zijn een netwerkpleeggezin en zorgen al jaren voor dit kind. Er is geen contact met de ouders. We willen het kind zekerheid geven over zijn verblijf."

nee?

nee

Karin (Pleegmoeder): "We hebben meerdere pleegkinderen in huis. Eén plaatsing is een mooie plaatsing, daarbij is pleegoudervoogdij niet gewenst. We willen geen verschil in benadering tussen onze pleegkinderen. Wat zou het doen met de kinderen als er bij het ene kind wel pleegoudervoogdij wordt aangevraagd en bij het andere niet?"

ja

Susan (Pleegmoeder): "Het is fijn om minder afhankelijk van BJZ te kunnen zijn. We willen zelf de regie in handen hebben en zelf kunnen bepalen welke hulp we invoeren als er problemen zijn."

nee

Els (Pleegmoeder): "Het is een grote verantwoordelijkheid om alles rondom een pleegkind zelf te regelen. Er komt veel bij kijken als je de verantwoordelijkheid draagt. Het kan op dit moment rustig zijn rondom het kind, maar dit zou kunnen veranderen als het kind groter wordt. Als er problemen ontstaan, moet je oplossingen hiervoor zelf regelen als je de voogdij hebt."

ja

Daphne (Pleegmoeder): "We hebben 2 pleegkinderen. Bij één is het contact met de moeder prima. Moeder is verdrietig dat ze het niet zelf kan, maar ze kan achter de plaatsing staan en zelfs achter het feit dat wij de voogdij nemen. Dit kind was nog een baby toen het geplaatst werd. Hier willen we dus wel de voogdij op ons nemen, met het andere kind ligt het anders."

ja

Simon (Pleegvader): "We willen hem bestaanszekerheid geven. Hij wil zelf niet terug naar de biologische ouders en door de voogdij op ons te nemen willen we zeggen: jij blijft bij ons!"

ja

Anna (Pleegmoeder): "Het kind woont al van kleins af aan in ons gezin en groeit zonder noemenswaardige problemen op. Er is weinig contact met de biologische ouders, we kunnen dit wel zelf vorm geven."

nee

Mariska (Pleegmoeder): "De ontwikkeling van ons pleegkind is dermate verstoord en zorgelijk dat we het aanvaarden van de voogdij niet aandurven."

Preventie is sleutel tot succes

Hoe vroeger, hoe beter, hoe goedkoper. Iedere euro die een gemeente investeert in preventieve jeugdgezondheidszorg (JGZ) betaalt zich drie tot vijftig maal terug. Dat blijkt uit een rapport dat is opgesteld in opdracht van brancheorganisaties GGD Nederland en ActiZ, die dit 12 september overhandigden aan de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG). De bureaus onderzochten de kosteneffectiviteit van de preventie van pedagogische en psychologische problemen door de JGZ. De jeugdgezondheidszorg maakt gebruik van nieuwe, effectieve en efficiënte methodieken die aansluiten op de behoeften en noden van gezinnen, scholen en gemeenten, constateren de onderzoekers. De nadruk in dit rapport ligt op moderne jeugdgezondheidszorgactiviteiten en de uitgangspunten van het nieuwe jeugdinstel, zoals: zeer vroege preventie van problematiek, directe preventieve hulp bij beginnende problematiek en systematisch georganiseerde groepsgerichte preventie bij specifieke problemen. Uit de voorbeelden blijkt dat iedere euro die een gemeente jaarlijks investeert in de JGZ, zichzelf vele malen terugverdient. De studie laat zien wat de opbrengsten van jeugdgezondheidszorg kunnen zijn bij probleemsituaties zoals vroegtijdige begeleiding van aanstaande risicomoeders, de aanpak van schooluitval, de preventie van gedrags- en opvoedproblemen en een behandelprogramma voor kinderen met overgewicht. Aad Koster, directeur van ActiZ: "Steeds meer gespecialiseerde zorg brengt niet de gewenste resultaten. Die zorg komt vaak laat en is duur. Maar door zo vroeg mogelijk met preventie van pedagogische, psychosociale en psychosomatische problematiek te beginnen, kunnen gemeenten de negatieve 'zorgspiraal' doorbreken."



Kinderen en geldzaken

Kinderen sparen minder vaak als hun ouders meer gericht zijn op de korte termijn en geen zakgeld geven. Van de kinderen die zakgeld krijgen is een op de drie helemaal vrij in de besteding van het geld. Als je kinderen planmatig met geld wilt leren omgaan moet je hen leren dat een gedeelte van het geld is bedoeld voor bijvoorbeeld cadeautjes of om mee te sparen, aldus het Nibud.

Jongeren over kindermishandeling



NJR en de Augeo Foundation hebben 18 november een Jongerentaskforce kindermishandeling opgericht. Die bestaat uit tien jongeren van 15 tot 26 jaar en geeft gevraagd en ongevraagd advies aan kinderen en jongeren over preventie en aanpak van kindermishandeling. Bij de presentatie van de taskforce op 18 november zijn ook de resultaten bekendgemaakt van een onderzoek naar de mening van jongeren over kindermishandeling. Jongeren denken dat de steun van leerkrachten en vrienden belangrijk is voor mishandelde jongeren. De ondervraagde jongeren zeggen het liefst op school meer te horen over kindermishandeling. Ze denken dat kindermishandeling het beste te bestrijden is als de mishandelde jongeren en hun vrienden weten wat ze moeten doen. Opvallend is hoe jongeren denken over mishandelende ouders. Ruim zeven op de tien jongeren denken dat een ouder die mishandelt, alsnog kan leren een goede vader of moeder te zijn. Zij vinden dat de ouders moeten worden geholpen en niet gestraft.

Zorgaanbieders kritisch over transitiearrangementen

De regionale transitiearrangementen bieden onvoldoende houvast voor een verantwoorde transitie van de jeugdzorg naar de gemeenten. Dat stellen Jeugdzorg Nederland, GGZ Nederland, de Vereniging Gehandicaptenzorg Nederland en de Vereniging voor Orthopedagogische Behandelcentra in een gezamenlijke reactie op de eind oktober ingediende transitiearrangementen.

De meeste plannen zijn te vrijblijvend, stellen de organisaties. Er zijn nog geen zorgcontracten afgesloten. De zorgaanbieders moeten in december duidelijkheid hebben over de zorginkoop voor 2015, waarschuwen ze. Ook ontbreekt nog een goede regeling voor de zogenaamde frictiekosten die gepaard gaan met de transitie, zoals wachtgeld.

Die frictiekosten kunnen oplopen tot 1 miljard euro, aldus de organisaties.

Twee derde van de plannen heeft alleen betrekking op het overgangsjaar 2015, maar voor continuïteit van zorg zijn meerjarige afspraken nodig. Verder willen de gemeenten flink bezuinigen op de jeugdzorg, door de onzekerheid over het budget. De gemeenten schuiven die onzekerheid door naar de jeugdzorgaanbieders, klagen de organisaties. Dat kan leiden tot massaontslagen en faillissementen.

Bron: Jeugdzorg Nederland



De gemeenten hebben de zorgaanbieders, en in het bijzonder Juvent en Emergis, gevraagd om actief mee te denken over de wijze waarop de transformatie van de zorg voor jeugd in Zeeland verder vormgegeven gaat worden. Dit is een belangrijk resultaat van de inspanningen die Juvent samen met Emergis, Juzt en BJZ hebben ondernomen om het Zeeuwse transitiearrangement aan te passen. Onze kanttekeningen werden gedeeld door de landelijke transitiecommissie die de gemeenten opdracht gaf het arrangement aan te passen en de zorgaanbieders te betrekken. Die aanpassing is nog niet gereed, maar al wel duidelijk is dat er een meerjarig arrangement (2014 t/m 2017) komt om de continuïteit van zorg en de vernieuwing te realiseren. Grote winst is dat Juvent nu ook daadwerkelijk bij de transformatie, de zorgvernieuwing, wordt betrokken. Maar het betekent niet dat de impact van de transitie en het transitiearrangement minder ingrijpend zal zijn. Sowieso is de landelijke bezuiniging op de zorg voor jeugd aanzienlijk. Het feit dat er een meerjarig arrangement komt betekent dat het verandertraject zorgvuldiger en geleidelijker kan verlopen.

Column

Toen ik mijn jas aantrok, flitste het al door m'n hoofd. Ik was een fietsritje verwijderd van een welles-nietes-discussie met zoonlief. En bespaar me al het pedagogische geneuzel want ik heb al van alles geprobeerd, afleiden, belonen, etc. Maar soms hebben kereltjes van 3 gewoon iets in hun hoofd wat op die manier moet gebeuren en absoluut niet anders. En hun moeders hebben dat ook gewoon weleens en dan komt de grote verleider om het hoekje kijken... Welles! Nietes! De boodschappen moesten gehaald worden en tegenwoordig gaat dit gepaard met een terugkerend ritueel rondom het winkelwagentje. Door wat ervaring uit de alledaagse praktijk die ik in mijn hoofd wat heb overdreven, zijn er doemscenario's ontwikkeld. Ze variëren van een stapel geplette eierdozen tot een tray glazen groentepotten aan diggelen op de vloer. Ik zie maar één oplossing en dat is dat het lijfje met grijpgrage handen verplicht in een winkelwagentje moet zitten. Maar 9 van de 10 keer denkt Jack daar anders over en daarom zijn we regelmatig verwikkeld in een discussie op niveau. "Nee, ik wil niet." "Ja, jij gaat nu zitten!" "Nietes!" "Welles!" Zucht... Gelukkig viel het deze keer wel mee. Ik had de pedagogiek wederom aan mijn laars gelapt en een vorm van manipulatie toegepast: "Als jij zonder te mopperen lief gaat zitten in het winkelwagentje, krijg je een snoepje van mama bij de kassa!" De truc werkte... We liepen de winkel binnen om ons boodschappenlijstje af te werken.



Gerdien Maljaars is opgegroeid op het Zeeuwse platteland.

Is getrouwd geweest en moeder van Jack (2) en pleegmoeder van zijn Braziliaanse halfzussen Nathalia (7) en Mikaela (5). Gerdien runt een huishouden, werkt tussendoor in de psychiatrie, staat met beide benen in het leven, maakt van alles mee en gunt ons een kijkje in haar drukke, bijzondere en gezellige leven.



Trots bekijkt Jack de chocopasta in zijn handen. Opeens richt hij zijn hoofd op en twee helderblauwe ogen kijken me aan alsof hij het ei van Columbus in de pastapot heeft ontdekt. Vragend kijk ik hem aan want ik heb het ei namelijk nog niet opgemerkt. De vingers van zijn linkerhand klemmen rond de pastapot terwijl hij met zijn rechterhand naar een andere klant wijst. Ik volg zijn aanwijzingen en zie een man met een prachtige Afrikaanse look die een kijkje bij het brood neemt. Terwijl zoonlief duidelijk met zijn wijsvinger richting de klant met bruine huidskleur wijst, roept hij triomfantelijk en verstaanbaar tot twee gangpaden verder: "Héééééé, jij hebt dezelfde kleur!" Oeps! Er volgt een moment waarop ik het opeens warm krijg en met moeite mijn lach in kan houden. Zo'n wave van moederkloekgevoel stormt door m'n lijf. Het welles-nietessen ben ik in één klap vergeten met een aai over die blonde Hollandse hardos als gevolg. Zoonlief werpt nog een checkende blik of hij toch wel goed is verstaan, maar de Afrikaanse-look-a-like bukt om een wit brood uit het schap te pakken en lijkt zich niet aangesproken te voelen.

Gelukkig hebben kinderen vrijheid van meningsuiting in Nederland zonder al te catastrofale gevolgen. Het kan ze hoogstens een pedagogische tik opleveren. De vrijheid van meningsuiting voor volwassenen lijkt steeds meer te worden begrenst. Het rechtssysteem heeft z'n handen vol aan de zwarte Piet discussie alsof dat zo pedagogisch verantwoord is. Voorlopig probeer ik op safe te spelen. Zolang de kritische blikken het kunnen velen, geniet ik van zowel brownies als blondies. En wanneer de chocopastapot leeg is (duurt bij ons nog geen 2 weken), rijd ik opgewekt naar de winkel. Probeer ik niet teveel te welles-nietessen met zoonlief als hij in het zitje van het winkelwagentje wordt gedeponereerd. En zodra we langs het schap lopen met alle variaties chocoladepasta zal ik geamuseerd terugdenken aan de bruine man met zijn witte brood en het witte kereltje met zijn bruine chocopasta.